

К 792/Д 87

120000868580

КАТАР = С. ОГНЯНОВ =

23.12.1958г.

ДОМ „ЧЕРВЕНУШКИ“

ВАЛЕНТИН КАТАЕВ

сезон

1957

1958

K 792/D 87

НАРОДЕН ТЕАТЪР „САВА ОГНЯНОВ“ — РУСЕ
НОСИТЕЛ НА ОРДЕНА „ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ НА ТРУДА“

във филиала

ПРЕДСТАВЯ

ДОМ „ЧЕРВЕНУШКИ“

водевил в 3 действия
ОТ ВАЛЕНТИН КАТАЕВ

Регионална библиотека
„Любен Каравелов“

120000868580

Сезон 1957—1958 година

144765

УЧАСТВУВАТ:

ЗАЙЦЕВ	Минко Минков
КЛАВА ИГНАТЮК	Катя Михайлова
КОСТЯ ГАЛУШКИН	Иван Пожарски
УПРАВИТЕЛКА	Елисавета Морфова
МИУСОВ	Косю Лунгов
ДУДКИН	Васил Антоф
ДУДКИНА	Павлина Попова
РОЗА ЕРЕМЕЕВНА	Кина Македонска
ГЛАВЕН ЛЕКАР	Дора Қожухарова
ПОРТИЕР	Петър Костов
ШУРА	Лиляна Шопова

Режисьор: В. Младенов

Художник-проектант: Ц. Димитров

Худож. изпълнител Хр. Арнаудов, зав. пост част П. Панайотов, пом. режисьор Цв. Манолова, суфльор М. Бурмова, костюми: Каролина Димитрова и К. Пенков, рък. дърв. ателие П. Банов, осветлител Г. Хараламбиев, театър майстор Дим. Найденов, фризури: Здр. и Ст. Станоеви, тапицер Ив. Хвърлев.

Десета постановка за сезона, премиера 23. V. 1958 год.

Антракти след всяко действие.

Веселин Младенов
режисьор

В един ясен студен февруарски ден, в неделя, в почивния дом „Червенушки“, се случиха много интересни и весели неща. Наистина, за нас те са забавни, но едва ли някой от действащите лица може да каже, че това е несериозна, весела история.

Един човек, вечно зает, забързан, отрупан с безброй грижи за работата си, изцяло отдаден на нея, дойде в почивния дом с намерението да получи само един подпис, един много необходим подпис. Но ето, че на пътя му към този подпис се изпречиха милион припятствия, безкрайни усложнения. Добрият, съвестният служител Зайцев стана жертва на формализма, на бюрократизма, на педантизма и на какво ли не още.

Цанко Димитров
Художник проектант

Елисавета Морфова

Кина Македонска

Упорит до крайност, в стремежа си да получи този толкова важен подпис, Зайцев си послужи с една лъжа, една невинна и нежна лъжа, която създаде доста грижи и тревоги на много хора, и около която се разигра целият наш водевил. Защото ако не беше лъжата на Зайцев, в младото семейство на Клава и Костя нямаше да има недоразумения. Управителката на дома, енергичната, деловата жена, която за съжаление има голяма слабост към известните личности, и която открито изявява прдепочитанието си те да почиват в дома ѝ, за да му предадат по-голяма известност, прие нашия Зайцев със всичките почести, които заслужава мъжът на известната Клава Игнатюк. Зайцев, за да се добере до

Павлина Попова

Катя Михайлова

Васил Антов

желания подпис, т. е. да влезе в дома, излъга, че е мъж на Клава. Управителката не само че го прие, но тя просто го обкръжи, отрупа го с внимание, даде му безрезервни и безкрайно големи грижи. И нашият мил герой, наистина стана смешен със своята искреност, със своята целеустременост към този един единствен подпис, който за него значеше всичко.

С този подпис малките дечица в детския дом щяха щастливо и спокойно да играят, да спят, да лудуват. Думите не са в състояние да опишат ужаса, който изпита Зайцев от лекарката, тази настойчива, упорито внимателна жена, която на всяка цена искаше да му излекува нервите за един ден. Но да не мислим, че само той е жертва в този дом. Има още един посетител, който

Петър Костов

Минко Минков

Лиляна Шопова

съвсем невинно пък страда от фантазията на една дама. Това е въпросният другар Миусов, който трябва да даде въпросният подпис. Дошел да прекара почивния си ден в тихия и спокоен дом „Червенушки“, Миусов не за първи път попада под любовните атаки на младеешката се дама Зоя Валентиновна Дудкина. Тя е жена на известния професор Дудкин и почива в този дом от негово име. Просто се възползува от правата на мъжа си.

Жена, надарена с буйна фантазия, тя сама вярва на измислицата си, уморена от безделие, тя си съчинява разни любовни истории. Съвсем невинно Дудкина набеждава Миусов, упорито се опитва да му внуши, че между тях има нещо, и че мъжът ѝ известният професор Дудкин е страшно ревнив и жесток съпруг, който бди

Косю Лунгов

Иван Пожарски

Дора Кожухарова

за честта и доброто име на съпругата си

Около тези събития, колкото и тревожни и сериозни да са за някои от нашите герои, като например Клава и Костя, Зайцев и Миусов и Роза Еремеева се разиграва водевил, пълен с хумор, смях, веселие и жизнерадост.

Авторът, известният съветски писател Валентин Катаев с много голяма лекота и непосредственост осмива бюрократизма, канцеларщината, формализма, педантизма, мнимата бдителност, преклонението пред прочутите личности.

Накрая, след така умело и сложно заплетените ситуации, след поредицата от недоразумения, всичко се разрешава благополучно за нашите герои.

Водевилът е към своя край. Довиждане до нови срещи.

Г. Маркова

